

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá tématem využití reminiscence při práci s nemocnými seniory. Teoretická část práce představuje metodu reminiscence a její hlavní funkce s důrazem na individuální formu. Tato základní východiska jsou dále aplikována na cílovou skupinu nemocných seniorů. V praktické části je představen kvalitativní výzkum založený na polostrukturovaných rozhovorech se seniory, kteří jsou pacienti následné lůžkové péče (LDN). Analýza dat pomocí metody interpretativní fenomenologické analýzy prokázala, že vzpomínky mají vysoký potenciál pozitivně působit na seniora-pacienta, a tak přispívat ke zvýšení kvality jeho života. Do efektu, jaký na něj vzpomínání má, ale vstupují další faktory, jako je povaha seniora a jeho životní filozofie. Přístup ke vzpomínání naopak neovlivňuje povaha prožitých událostí – těžkosti prožité v minulosti nejsou samy o sobě důvodem k menší míře vzpomínání. Jako možný negativní jev spojený se vzpomínáním byl na druhé straně prokázán stereotyp spojující vzpomínání s nenaplněným stářím. Podle zjištění výzkumu dále sdílené vzpomínky napomáhají porozumět hodnotám a potřebám seniora. Reminiscenční rozhovor jako takový se tak může stát nástrojem individualizace péče.